

Als lectors de la revista se'ls presenta un treball preliminar, fruit de la preocupació d'un col·lectiu de professionals de l'esport i l'educació física per trobar coneixements específics del seu àmbit, amb el rigor i la necessària contrastació que possibilitin, en un futur no gaire llunyà, abordar l'aplicació específica d'aquest saber, del qual estem tan necessitats.

Es fa necessari expressar que aquesta inquietud sorgeix, en primera instància, arran de l'estudi de l'obra del professor P. Parlebas, com fàcilment es pot deduir del contingut de la majoria de treballs aquí inclosos. La seva estela, marcada per molts anys i esforços dedicats a la investigació praxiològica, ha pretès amb força en un grup de professors espanyols que, en segona instància, es van veure estimulats de nou per la labor que a Espanya va inaugurar el professor José Hernández Moreno, autor que col·labora en aquest monogràfic, el qual es va dedicar intensament a l'estudi praxiològic del bàsquet, que es va plasmar en la seva tesi doctoral el 1987.

Són molts els dubtes que se'ns plantegen i grans els problemes que hem de resoldre. Alguns dels postulats de P. Parlebas i els mètodes que se'n deriven, no encaixen degudament, segons les nostres primeres aproximacions, en tota la gamma d'activitats físiques que estem interessats a estudiar científicament, per poder conèixer-les amb certa solvència.

No obstant això, per part del Grup d'Estudi Praxiològic de l'INEFC de Lleida, com del Grup d'Estudi i Investigacions Sòcio-motrius de l'IEF de Canàries i d'altres professors i professionals que es dediquen a la investigació i estudi praxiològic de forma individual, que ens han manifestat diverses vegades el

seu interès, hi ha la voluntat ferma de prosseguir la recerca de sistemes operatius que ens permetin accedir al coneixement de les activitats físico-esportives des d'una perspectiva disciplinar pròpia; no amb l'ànim exclusiu de dotar-nos d'un estatus acadèmic i científic, que no ens vindria d'altra banda gens malament, sinó perquè estem convençuts que aquest coneixement no ens pot ser ofert en aquests moments per les ciències i disciplines fins ara consolidades.

Aquest monogràfic significa la plasmació d'aquest interès i d'aquesta voluntat de prosseguir les investigacions per part dels diversos col·lectius i professionals que en la seva confecció han col·laborat, i així mateix, una crida d'atenció dirigida a l'extens àmbit acadèmic i professional que cobreix la revista *Apunts*, per estimular la publicació dels treballs i les investigacions empresos o en fase d'inici d'altres col·lectius i professors, per facilitar la necessària cooperació i difusió de la informació, com també per fer possible la crítica i el requerit contrast de les aportacions de diversa índole, que fins avui dia, hem estat capaços de generar.

Aquest número s'articula al voltant de tres blocs de contingut clarament diferenciats. El primer fa referència a diversos intents d'aclariment conceptual i construcció teòrica, per part del grup GEIS de l'IEF de Canàries, del GEP de l'INEFC de Lleida i de F. Lagardera.

Al segon bloc de contingut s'inscriu el gruix de col·laboracions que componen aquest monogràfic. Suposa un intent per comprovar l'operativitat dels universals de P. Parlebas en activitats físico-esportives de diversa naturalesa. Inclou un estudi preliminar de caràcter general a càrrec del GEP de l'INEF de

Lleida i quatre articles que aborden l'anàlisi de casos específics: l'handbol a càrrec de G. Lasierra, el judo que aborda J. Ll. Castarlenas, els jocs tradicionals de competició que són analitzats per P. Lavega i les danses tradicionals per C. Plana.

El darrer bloc està constituït per un treball a càrrec de S. Olaso que tracta d'abordar, des d'una perspectiva específica i original, l'estudi de la pilota valenciana; un estudi en el qual es vessa l'aplicació del coneixement praxiològic en un àmbit concret de l'educació física, subscrit per P. Ruiz i una recopilació bibliogràfica d'interès per al seguiment de la temàtica, realitzada per C. Durán i M. Mateu.

Som conscients de les moltes limitacions i insuficiències que mostren alguns dels treballs aquí recollits, ja que estem experimentant amb formulacions i mètodes innovadors; als albors d'una disciplina nounada, malgrat del molt i bo de les aportacions que fins al moment ens ha deixat P. Parlebas. Sabem que ens espera un recorregut complex i laboriós en el qual s'hauran d'acumular gran quantitat d'investigacions de base, recolzades en observacions sistematitzades, en la formulació de descriptors contrastats o en l'operativitat de paràmetres analitzats amb profunditat. D'aquesta manera serà possible anar acumulant, peça a peça, el saber necessari del qual han de partir futures investigacions, per arribar a ser algun dia no llunyà capaços de construir, mitjançant els coneixements generats per la pacient i necessàriament col·lectiva labor investigadora, la màquina (valgui la metàfora) que ens permeti resoldre la ingent quantitat de problemes que l'heterogeni àmbit de la nostra dedicació professional requereix.

F. Lagardera Otero,